καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ἐξ ἑαυτοῦ καὶ ἀκουσίως φοβεῖν:
ρ ἄφοβος εἶναι νοῦν τῶν ἐν ἁμαρτίαις τῆς δεινοτάτης
τῶν τοιούτων φρόνημα δεδιότων. τὴν ἐν ἀφόβῳ ἐν τῷ μέ:
ι δίον ἔχειν τὴν τῶν τὸ μὴ ἀνέχεσθαι λοιδορεῖν.
λάθεσι τῶν λοιδορούντων τοῖς τῶν τοιούτων: ο ἐν πορείᾳ
τοῦ βίου τοῦ, ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρετὴν τὴν ἀρχαῖα,
ἐν τῷ καὶ ὁ νοῦς μὴ κινεῖσθαι τοῖς λοιδορίαις, ἀπὸ
λυσι τοῦ τοῦ: σκε τὸν ἄνθρωπον, ὃν συμβαλὼν ἀ
νεχόμενος. καὶ μάλιστα. τοῦ κυρίου τοῦ θεοῦ συμβα
λόντος: υ ἐνεκρόμενος ὑπὸ τῶν παθῶν, συμβα
λὼν καὶ ἀθαύμαστος. καὶ πολεμούσης πνεύματος, τὸ σύνολον
γὰρ καὶ χρόνῳ: ὁ μὴ δεχόμενος συμβολὴν. ἐν κα
τορθοῖ τὸν ὁδὸν τοῦ. ἀλλὰ τῷ πρὸς ἡμῶν ἀνα,
καὶ φαρμάκων φόρῳ: μονάζων ἐστὶ, νοῦς ὁ τῷ ἀγῶνι
ἀπὸ τάξεως. καὶ λοιδορίας ἢ δόξης καὶ ἀνεχόμενος:
ἰ ατρὸς ἐστὶ νοῦς ὁ ἑαυτῷ ἰασάμενος. καὶ ἐξ ὧν ἰᾶ,
τοὺς ἄλλους ἰώμενος: ζ ἡ τῆς ἀρετῆς καὶ μὴ
ζημιωθῆς ἀπ' αὐτῆς, ἵνα μὴ καὶ ζήσας ἀρετῶς καὶ
ἀποθάνῃς ἐλεεινῶς: ο κεκῆ μῶν ἴδε, πᾶσι τὸ
φῶς ἐχθρεύσας. ἀλλοῖ μὴ τοιθέμενοι καὶ τῶν ἑαυτῶν

συνεργοί:

με